

© 2016 Marianne Busser en Ron Schröder
© 2016 Illustraties: ivan en ilia
© 2016 Moon, Amsterdam
Ontwerp omslag en binnenwerk: Petra Gerritsen

ISBN 978 90 488 3095 4
ISBN 978 90 488 3096 1 (e-book)
NUR 273

www.mariannebusser-ronschroder.info
www.uitgeverijmoon.nl
www.overamstel.com

OVERAMSTEL
uitgevers

Moon is een imprint van Overamstel uitgevers bv

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

DE AVONTUREN VAN INDI EN KAI

Indi en Kai redden het oerwoud

Marianne Busser & Ron Schröder

Met tekeningen van ivan en ilia

moon

Inhoud

Het bange avontuur van Indi en Kai

Een struisvogel in nood

Een ijsbeer voor oma

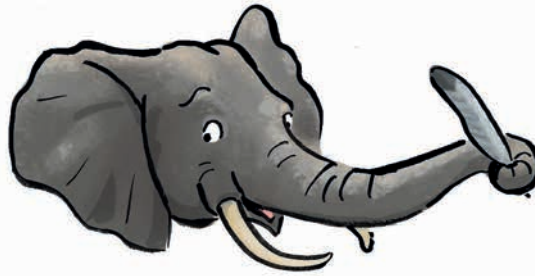

Verhuizen

Indi en Kai redden het oerwoud

HET BANGE AVONTUUR VAN INDI EN KAI

Indi en Kai waren samen in het bos bessen aan het plukken. De oma van Kai wilde namelijk graag bessenjam maken. En als er iets was dat de twee indianenkinderen lekker vonden, dan was dat wel bessenjam.

Maar toen begon het ineens verschrikkelijk te waaien. Het regende pijpenstelen, en even later begon het ook nog te donderen en te bliksemen. 'Onweer!' riep Indi. 'Kom mee, Kai! Ik vind het eng!'

Indi sloeg haar armen om een boomstam heen om niet door de wind te worden meegesleurd en keek om zich heen. Maar nergens zag ze Kai.

'Help!' riep Indi snikkend. 'Waar b n je nou, Kai?' Maar door het harde gedonder hoorde Kai haar niet eens.

Intussen werd Kai zelf ook bang. Hij rende de struiken in om Indi te zoeken. Maar toen bleef zijn indianenjak ineens aan een doornstruik haken.

Kai probeerde zijn jak los te maken. Maar w t hij ook probeerde; het lukte niet. En dus trok Kai zijn jak maar uit. In zijn blote bast rende hij al zoekend verder door de regen.

'Indi!' schreeuwde hij steeds. 'Ik ben hier, Indi! Hoor je me?'

Maar Indi hoorde niets van wat Kai riep. Het stormde nu echt verschrikkelijk. Grote wolken zand werden het oerwoud ingeblazen.

Gelukkig zag Kai niet lang daarna iets roods tussen de bomen doorschemeren. En Kai wist het meteen: dat was het rode jakje van Indi. Kai rende erop af. Even later troostte Kai zijn snikkende vriendinnetje. 'Stil maar, Indi,' zei hij. 'Volgens mij gaat de wind nu snel weer liggen. Kom maar, dan gaan we daar onder die boom zitten.'

En ja, hoor. Kai had gelijk. Even later regende het niet meer en het werd windstil.

'Misschien zijn onze tenten wel weggewaaid,' zei Indi.

Kai haalde zijn schouders op. 'Dat zien we later dan wel. We zijn in elk geval veilig, en dat is nu het belangrijkste.'

Maar toen hoorden ze plotseling een stampend en dreunend geluid.

'WHAM!' klonk het door het bos. 'WHAM, BOINK, BOEM...'

En zo ging het maar door. Af en toe hoorde je bomen en takken kraken, en de grond dreunde bij iedere klap.

Indi en Kai keken elkaar geschrokken aan.

‘Wat is dat?’ vroeg Indi.

‘Geen idee,’ zei Kai. ‘Laten we gaan kijken. Het geluid komt volgens mij vanuit het bos.’

Het gedreun werd steeds harder, en allerlei dieren en vogels maakten dat ze wegkwamen.

‘Wacht!’ zei Kai. Hij klom snel in een boom en keek naar de plek waar het gedreun vandaan kwam.

‘Het is een olifant!’ riep Kai vanuit de boom. ‘Het is Jumbo! Maar hij botst overal tegenaan.’

Toen Jumbo de stem van Kai hoorde, bleef hij staan.

‘Wat is er aan de hand?’ vroeg Indi ongerust.

‘Ik zie niks meer!’ riep Jumbo wanhopig. ‘Er is zoveel zand in mijn ogen gewaaid, en dat doet echt pijn!’

‘Stop!’ riep Indi. ‘Blijf staan, Jumbo! Wij zullen je helpen. Laat je slurf hangen, want dan pakken wij die stevig vast, en dan til je ons een voor een op je rug.’

En ja, hoor, even later zaten Indi en Kai boven op de rug van Jumbo.

‘Wij zeggen wel hoe je moet lopen,’ zei Indi. ‘Dan bots je nergens meer tegenop.’

Toen ze bij het meer kwamen, riep Kai: ‘Stop! Zet ons maar weer op de grond.’

Voorzichtig deed Jumbo zijn slurf naar achteren en tilde de kinderen van zijn rug af.

‘Goed zo,’ zei Indi. ‘Als je nu naar voren loopt, loop je vanzelf het meer in. Dan kun je al dat vieze zand uit je ogen wassen.’

‘Dank je wel!’ riep Jumbo even later. ‘Ontzettend bedankt, hoor. Want door jullie kan ik nu weer zien!’

Jumbo zoog zijn slurf helemaal vol met water en spoot het toen als een fontein de lucht in. Daarna liep hij weer naar de kant.

‘Wacht hier even op mij,’ zei hij. ‘Ik ben zo terug!’

‘Wat zou Jumbo gaan doen?’ vroeg Indi verbaasd. Kai haalde zijn schouders op. ‘Geen idee,’ zei hij. Maar niet lang daarna kwam Jumbo terug met twee prachtige veren.

‘Die zijn voor jullie!’ zei hij. ‘Eerlijk verdiend. Want zonder jullie hulp had ik anders nog steeds niets kunnen zien.’

Indi en Kai waren allebei erg blij met hun veer en ze bedankten Jumbo hartelijk.

‘Geen dank,’ zei Jumbo. ‘En nu breng ik jullie even terug.’ Hij zette de kinderen een voor een met zijn slurf boven op zijn rug.

‘Zou je ons misschien naar de bessenstruiken kunnen brengen?’ vroeg Indi. ‘Want oma wil zo graag bessensjam maken.’

‘Maar natuurlijk,’ zei Jumbo.

Een uurtje later konden Indi en Kai armen vol met bessen aan oma geven.

‘Wat fijn, zeg!’ zei oma blij. ‘Jullie zijn echt geweldig!’

En zo liep dit bange avontuur van Indi en Kai uiteindelijk toch nog heel goed af!

